

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/75/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010543
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010543.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészároša, v trestnej veci proti obžalovanému A. E., nar. XX.X.XXXX v R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.3.2012, sp. zn. 3T/178/2011, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. decembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného A. E. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 7.3.2012, sp. zn. 3T/178/2011, bol obžalovaný A. E. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr.zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 13P/300/2006-20 zo dňa 19.9.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2006, bol zaviazaný s účinnosťou od 1.10.2006, prispievať na výživu svojich synov mal. A. E., nar. X.X.XXXX, sumou 73,03,- € (2200,- Sk) a mal. G. E., nar. X.XX.XXXX, sumou XX,XX,- € (1.800,-Sk), mesačne vopred najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci k rukám matky N. E., tejto povinnosti sa v D. ako aj všade tam, kde sa zdržiaval a v mieste trvalého bydliska oprávnených osôb v období od 21.11.2010 doposiaľ úmyselne vyhýbal tým, že v čase keď nebol zamestnaný, sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a v čase od 30.3.2011, keď je zamestnaný na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti Farma SPP, s.r.o., Koš, vyživovaciu povinnosť si u zamestnávateľa nenahlásil a sám si ju dobrovoľne neplnil, čím zostal dlhovať za obdobie od 21.11.2010 do 7.3.2012 oprávnenej N. E. na nezaplatenom výživnom sumu 424,48 eur, pričom časť zameškaného výživného spolu v sume 1.700,- eur uhradil, pričom trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi č. 2T/272/2010, zo dňa 15.10.2010, právoplatným dňa 30.11.2010, bol odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní pätnásť mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmiennečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný s odôvodnením, že dlžné výživné uhradil. Preto žiadal zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokuratorky navrhla s poukazom na to, že obžalovaný nevyužil ustanovenie zákona o účinnej ľútosti, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd správne upravil oproti podanej obžalobe skutok, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Obžalovaný je usvedčovaný výpoveďou svedkyne N. E. a radom listinných dôkazov tak, ako sú citované v napadnutom rozsudku. Pokiaľ ide o obranu obžalovaného, že zostávajúce dlžné výživné uhradil a predloží o tom doklad, k tomu krajský súd uvádza, že obžalovaný bol viackrát kontaktovaný, pričom sľuboval predloženie dokladu o zaplatení dlžného výživného, čo napokon neurobil, aj keď krajský súd viackrát odročoval verejné zasadnutie. Napokon aj svedkyňa N. E. vo svojom vyjadrení uviedla, že obžalovaný jej dlžné výživné doposiaľ neuhradil. Obžalovaný teda svojim konaním nepochybne naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods.2, ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Napokon pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že stál v minulosti trikrát pred súdom, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 272/2010 zo dňa 15.10.2010 pre prečin podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. c/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov, do 30.5.2012. Prejednávaného skutku sa teda dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. S prihliadnutím na uvedené, je nutné skonštatovať, že uložený trest vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za spáchanie prejednáwanej trestnej činnosti je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol, pričom s podrobnejším odôvodnením skutkového stavu, právnej kvalifikácie a uloženého trestu v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.